

9
QUIBUS ARGUMENTIS CONTAGIUM
COLERAE ASIATICAE EVINCI POSSIT?

DISSERTATIO INAUGURALIS MEDICA

QUAM

MAIORIS MEDICORUM ORDINIS
CONSENSU ET AUCTORITATE

IN

ACADEMIA VIADRINA VRATISLAVIENSI

PRO SUMMIS

MEDICINA ET CHIRURGIA HONORIBUS

RITE CAPESSENDIS

DIE XXX. MENS. MARTII A. MDCCCXXXIII

H. I. Q. C.

PUBLICE DEFENDET

AUCTOR

ADOLPHUS ROHNSTOCK

SILESIUS.

VRATISLAVIAE

TYPIS AUG. BREHMER ET MINUTH.

Opinionum commenta delet dies; naturae j
confirmat.

CICERO.

V I R O

STRISSIMO CELEBERRIMO AMPLISSIMO

J. WENDT

SSOPHIAE ET MEDICINAE DOCTORI, HUIUSQUE
SSORI PUBLICO ORDINARIO, GRATIOSI MFDI-
I ORDINIS H. A. PRODECANO, AUGUSTISSIMO
SORUM REGI IN REBUS MEDICIS A CONSILIIS
IS, SUPREMAE AD EXAMINANDUM IN RE ME-
DEPUTATIONIS DELEGATAE ET SCHOLAE ME-
CHIRURGICAE DIRECTORI, COLLEGII MEDICI
BRO, PLURIUM ORDINUM MAJORUM EQUITI,
IEC NON COMPLURIUM SOCIETATUM LI-
TERARIARUM SODALI ETC. ETC.

PRAECEPTORI

FAUTORI AC PATRONO SUO

I OBSERVANTIÁ ET PIETATIS CULTU

V E N E R A N D O

H U N C E

LIBELLUM ACADEMICUM

GRATI ANIMI DOCUMENTUM ESSE

V O L U I T

A U C T O R

SE
pe cum jam in singulorum hominum morbis,
s illorum causas investigare et cognoscere, ut
naturam ac indolem istorum morborum con-
et ita via ad rationalem eorum curandorum
um sterni ac muniri possit, recte permagni-
ur: tamen haec res majorem adhuc sine dubio
stulat ac vindicat dignitatem et auctoritatem,
morbis agitur undique divulgatis et de ratione,
iis caveri possit.

0
Elagatio causarum cholerae Asiaticae, qui mor-
no h. saeculi decimo septimo a Zilla - Jessore
sore), oppido ripae Gangis sacri Indorum flu-
vicino, profectus, temporis spatio quindecim
reviori per universam Indiam et insulas adja-
(Chinam, Persiam, Syriam usque ad litus ma-
literranei, per regnum Moscovitarum vastum
d oras maris baltici, per magnam Europae
a ripis Vistulae et Danubii usque ad ripas
e, viam suam innumerabilibus insignem fe-
neribus, et Americam ipsam septentrionalem
t, propterea erat res, quae medicorum ani-
mopere occupabat.

Sententiae illorum, qui causas, cur cholera horribiles fecerit progressus, quaerendas sibi proposuerunt, divisae sunt: dum alii miasma, alii contagium, jam alii duas has causas simul huic morbo atrocissimo originem et divulgandi occasionem praebuisse demonstrare conantur.

Num autem certis argumentis hujus morbi contagium evinci possit, hac in dissertatione quae nobis visum est. Quum autem neminem huic operam navantem fugiat, scriptores nomine miasmatum et contagii res saepe diversissimas significasse sub eodem intelligi voluisse, notiones miasmatis contagii evolvantur et evolutae fronti hujus libri infigantur necesse est; omnis enim, quae a ratione suscipitur de aliqua re institutio, debet a definitione proficisci: ut intelligatur, quid sit id, de quo dicitur. *)

Miasma (τὸ μίasma) — a μίαιω, μιάω inquinare inquinamentum, illa est morborum causa, quae atmosphaerae contaminationibus ac mutationibus (quodam qualitate noxia) **) gignitur, et in omnibus ab ea correptis eundem morbum provocare potest non autem in illis sua sponte oritur vel morbi ipsi vi de integro producit. ***)

---

*) Cicero de officiis lib. I, 2.

**) Kraus etymolog. Lexicon p. 521.

***) Die asiatische Cholera in Breslau während der Monate October, November, December 1831, beschrieben von

Haec autem miasmata consistunt, aut

I. in mutata mixtionis aëris atmosphaerici ratione:

- a) *partium eundem constituentium; (in 100 voluminibus continet aër atmosphaericus: 21 vol. G. oxygenii, 78,999 azotici et 0,001 acidi carbonici, aquae vaporis circiter vol. 0,01). *)*
- b) *in admixtione noxiorum gasorum; illis autem materiis exceptis, quae etiam et plerumque quidem sub alia aggregationis forma, quam in illa aëris noxam afferunt, ex. g. Arsenicum, Jodeum etc.*
- c) *Plerumque autem duo hi status conjuncti inveniuntur.*

Quodcirca progignuntur miasmata diuturna stagne aëris in locis undique oclusis, humidis ac viscosis, et in quocunque multorum hominum animarum diversorio haud rite ventilato; ex corporibus putrescentibus, quae in putredinem migrant: nec difficile intellectu, quam ob causam paludes peculiare miasma (malariam sic dictam) evolvant; neque cloacae, carceres, naves, nosocomia, castra

in den öffentlichen Cholera-Hospitälern angestellt gewesen
enen Ober-Aerzten etc. Breslau. 1832. pag. 81.

Lehrbuch der theoretischen Chemie von Schubarth. Berlin. 1827. p. 142.

militaria et alia plurima ad suscitanda miasma haud raro fomitem afferant. *)

II. aut in talibus aëris atmosphaerici mutationibus, quae non chemiam sed potius physicam dynamicam spectant: frigoris et caloris tempestatis, ponderis, electricitatis etc., cu unaquaque harum rerum ad morbos efficiendos causam exhibere, aut saltem evolvendis noxiis corporibus aëriiformibus fieri vere possit. **)

Quominus autem omnes hae mutationes, quae atmosphaera gignantur, acuratius et investigentur explorentur nostrorum instrumentorum physicalium nimia, qua adhuc laborant, imperfectione impeditur et fortasse nunquam accidet, praesertim cum tant sit multitudo ac frequentia occasionum, quibus et qualitates et partes constituentes fluidi aërii, quo circumfundimur, necessario permutentur, ut nocivae illae potentiae inveniantur, jam minus, ut originis causae multiplices detegantur et enodentur.

Contagium autem — a contingere — omnem aegroto corpore exortam appellamus materiam, quae cum per congruas vias in corpora sana deveniens actioni faventia, in his non tantum eundem morbum

---

*) Blumenbachs medicinische Bibliothek. I Bd. p. 173.

**) Philippsen, Beiträge zu der Untersuchung über die Cholera-morbus. Magdeburg. 1831. pag. 47.

Harless, die Indische Cholera nach allen ihren Beziehungen. Braunschweig. 1831. pag. 319.

erat, cui originem suam quondam debuerat, sed in illis de integro producitur. *)

Contactus, sine quo nullum contagium propagari potest, ex diversa contagii qualitate ac potestate, per aegrotum ipsum, aut per alia, quibus contagium communicatum est iisque adhaeret, imo per atmosphaericum effici et fieri potest.

Contagia, quae fluido aërio aegrotum circumfuso ulcro utuntur, appellantur diffusilia, ut ab illis, certae cuidam materiae organicae adnexae vires, nec aliter quam hac sanis impertiri possunt, sua nominatis discernantur.

Nonnulla contagia simul fixa et diffusilia deprehenduntur, ex. g. contagium variolosum.

Cautionis est, ut contagium diffusile a miasmate separatur, ne duae hae morborum causae diversae inconfundantur, ut quidam scriptores fecerunt, ut contagio per aërem disseminato loquuntur, ut miasma appellant **); dum alii rursus miasma nomine contagii atmosphaerici insigniunt. ***)

Claubii institutiones pathologicae Leidae Batavorum. 1758 p. 250.

Breslauer Aerzte. l. cit. p. 82.

Gazette medic. de Paris Tom. II. No. 1 - 44. Janv. Mars. 1831
Lehrendes allgem. Repertorium der med. chir. Journalistik
des Auslandes. 1831. No. 2. p. 199.

Extrablatt zum allgem. Repert. der gesammten deutschen
med. chir. Journalistik, von Kleinert. No. 4. p. 58.

Vid. ibid. p. 69.

Meidenreich, die Influenza im Jahre 1831. p. 74.

Miasma, ex definitione supra exhibita, atmosphaerae mutationibus originem suam debet, neque caret nexu arctiori cum variis aëris atmosphaerae vicissitudinibus: tempestatis, caloris et frigoris et et plus minusve non tantum hominibus sed etiam animantibus nocet, quae in isto aëre spirant vitaeque degunt; dum contagium non nisi ex organismo aegro emanare et ab individuo corpore ad individuum se tantum propagare potest. A contagio cludendo te defendere potes; a miasmate nunquam nisi de loco discesseris. Miasma venenorum instans effectum noxae praebet; contagio autem quasi generandi substrata est, qua nititur stupenda eorum multiplicatio, quum uniuscujusque contagii virtus veluti genitali certa morbi species ex constanti lege evolvatur et propagetur.

Quam ob causam non sine injuria contagium cum plantarum animaliumve seminibus comparatum est quod re vera in his duobus magna invenitur similitudo: ut enim semina aptis concipiantur locis necesse est, priusquam suam singula determinatam speciem evolvuntur, ita contagia ad morbos procreandos aptis indigent corporibus; ut in illis fecundationem sequuntur germinatio et spatium, quo plantae prodeuntes in dies majora incrementa capiunt florent, priusquam nova gignant semina: ita et morbus ex contagio in infecto corpore exortus statim

illis haud dissimilia, infectionis, incrementi et transgredi solet, priusquam contagium istud erere potest.

nam autem non in omnibus et singulis corporibus proclivitas ad unum alterumve inveniatur contagium, necessario ex hoc sequitur, nullum contagium esse absolutum, id est tale, quod unumquemque aequalibet ratione inficiat. Variola vaccina et syphilis morbi procul dubio contagiosi, satis confirmatione veritatem: nam non quisque, cui vaccinae insertae sunt, hoc morbo corripitur, nec quis, qui infectioni syphiliticae corpus suum submittit, ob hanc causam jam fit venerens. *) Quod non omnes et singulos morbos contagiosos quadrat, talem pestilentialem, typhum, scarlatinam etc. originariam suam originem debent contagia talis morbis, qui sub quibusdam conditionibus, in funtamento ad morbum praedispositionis infaustae indolis aut universalis, specialium aut universalium morborum incitantium causarum occasionalium potenter progignuntur. Videmus saltem, et eos morbos, singulorumque proprio vitio et errore nati singulorum homines invadant, sporadicos sic dicunt scabiem**), tinea capitis***), hydropho-

---

Dr. Joh. Wendt, die Lustseuche in allen ihren Richtungen u. s. w. Breslau. 1825. p. 16.

Wichmann, Aetiologie der Krätze. Hannover. 1791.

J. P. Frank, Epitome de curandis hominum morbis. Lib. IV. p. 137.

biam *) etc., jam hodie sine contagio enasci et tamen contagiosos fieri posse; nec non pandemice dictos, qui ex communi causa multos homines ingrediantur: sive sint climate, natura loci, vivere ratione etc. moti, et has ob causas singulari regioni addicti, vernaculi, plus minus perpetui, sic dicti epidemici, ut lepra orientalis **), febris flava Americanorum etc., sive naturam morborum epidemicorum (τῶν ἐπιχωρίων) habeant, qui, cum ex communi quidem, sed inconsueta, causa profluant non nisi a tempore sese exserunt ***), ex. g. typhus, variola scarlatina etc. Perperam igitur morbis contagiosis opponuntur epidemici †), cum ex illorum praecipua sit indole, ut facillime sub infaustis conditionibus contagium evolvant; imo historia medicinae docet plurimos nostrorum morborum contagiosorum ex morbis epidemicis originem duxisse: memineris, quales syphilidis ††) et variolae †††).

*) Hydrophobiae spontaneae exempla exhibentur in Chelmsford Chirurgie. Bd. I. p. 214.

**) W. A. Haase, über die Erkenntniß und Kur der ehrenden Krankheiten. Leipzig. 1821. Bd. III. 2. p. 275.

***) Vid. Gaubii inst. path. l. c. p. 468.

†) Gmelin in den Zusätzen zu Mason Good, die ostindische Cholera. Tübingen. 1831. p. 167.

G. Uffer, Versuch einer Darstellung der Cholera-morbida etc. Pesth. 1832. p. 167.

††) Knrt Sprengel, Versuch einer pragmatischen Geschichte der Arzneikunde. Halle. 1793. Bd. II. p. 563. etc.

†††) Ibid. Bd. II. p. 291.

quid? quod ad excitanda et provocanda contagia necipue etiam illae causae aptae inveniuntur, morbos epidemicos elicere possunt, nominationem et perdita nutrimenta, sterilitas annonae, bella, miasmata, et quae sunt cetera; maxime autem quoad originem adhuc ignotae potentiae nocivae quibusdam temporibus peculiarem proclivem ad certum quendam in omnes morbos plusve influentem characterem morbosum, aut ad quendam morbum gignunt, et quarum effectum constitutionem epidemicam appellamus, sine qua imo aperte contagiosi, ut ex. g. febris pestifera, quae, uti experientia docet, certis tantum temporibus saevit, se non undique divulgare possunt, eandemque divulgati morbi etiam undique divulgandi causis praedisponentibus indigent.

Quodsi autem has potentias a regulari anni temperac ac tempestatis vicissitudine dependere videretur effectum earum nominamus constitutionem annuam, ut opponatur constitutioni stationariae, quae pendens ab anni temporibus et conditionibus climaticis saepe integros annos observatur.

cum harum constitutionum stationariarum causas aspicere, effectuumque tantopere discrepantium rationem reddere aggredimur, mox aërem atmosphaericum mox tellurem originis causam accusantes, frustra ne hypotheticis demonstrationibus aenigma solutionamur; et dum de investigatione harum rebus desperantes cosmicas et sidereas potentias in usum

demonstrationis nostrae vocamus, hac in re aqua penitus haerere profitemur. *)

Haud tamen omittendum est, quod doctus Niebu observavit luculenterque ostendit **), omnes anni pestilentes multis rebus, quae in natura accidebant animosque plus minusve terrebant, insignes fuisse.

Cum igitur exemplis ab experientia suintis, contagium in morbis sporadicis et endemicis et epidemicis evolvi posse, demonstrasse videamur; quaeritur, qua in classe horum morborum ponenda cholera Asiatica, de qua hic sermo est.

Choleram antiquissimis temporibus in India cumvagatam esse constat: in opere sanscritico (Maso-Neidan) ejusdem jam fit mentio. ***) Item Desguignes ****), Bontius †), Dellon ††), Thevenaut †††), acta, quae scripta a collegio sanitatis Madrasensi ††††) habemus, et multi alij de hoc morbo

*) Breslauer Aerzte l. c. pag. 81.

**) Kleinert's Extrablatt l. c. pag. 319.

***) Gerson und Julius Magazin. Bd. I. pag. 62.

****) Schnurrer, die Cholera-morbus ihre Verbreitung u. s. Stuttgart und Tübingen. 1831. p. 65.

†) De medicina Indorum. Lugd Batav. 1642. pag. 136.
Harless, die indische Cholera etc. pag. 33.

††) Voyage aux Indes orientales, Amsterd. 1689.

†††) Voyage aux Indes orientales, Paris 1689. vid. Harless c. p. 34.

††††) Report of the epidemic Cholera etc. By Will. Scott, Secretary to the med. Board. Madras 1824. vid. Harless c. pag. 37.

memorant, qui ex his, quae illi afferunt, humi-
 inferiores regiones, quibus alveus Ganges de-
 devastabat, saepius autem majore incremento
 et divulgabatur. Quod igitur quantumve ex
 onibus ab illis, qui choleram in India obser-
 , institutis proficiscitur, ista ibi, fere omnibus
 ribus, climate tropico, vicissitudine anni tem-
 , natura soli etc. progignebatur; et cum igi-
 sae, quae ei faverent, durarent et loco quasi
 erent, digna sane videtur, quae nomine morbi
 endemici insigniatur. *) At, ut supra jam
 mus, haud raro fines patrii soli transiit: et si
 propagatio extra Indiam undique divulgatis, at
 metis, et transeuntibus, causis adjata esset, no-
 morbi epidemici insignienda esset cholera, quod
 morbo nostro, qui anno MDCCCXVII ab Jes-
 profectus est, vindicare in animo est.
 et, virorum peritissimorum ad exemplar**), no-
 epidemicorum morborum satis munire videa-
 decursum epidemiae universalem decursui morbi
 duui speciali (fac, ne morbus morte finiatur) cor-
 identem imaginem, naturam et formam ipsius
 tem exhibere arbitramur. Ut enim morbum
 duui certi quidam prodromi antecedunt, et sta-
 incrementi stadia acmes et decrementi sequun-

Hasper, über die Natur und Behandlung der Krankheiten
 der Tropenländer etc. Leipzig. 1831. I. cap. 8-11.
 Breslauer Aerzte l. c. pag. 80.

tur, ita et omnem epidemiam eadem stadia percurrere videbimus: dum enim in individuis primo tempore aegrotis, certis quibusdam symptomatibus, ad deficientibus, morbi imago plus minusve indistincta videtur, deinde simul cum epidemiae acritate et singulis individuis morbus augetur; nec non et imago distinctissime apparet, ut cum extensione morbi in populo grassantis idem in singulis individuis maximus, et cum decremento aegritudinis universalis rursus etiam intentio morbi in singulis individuis minor fiat tandemque submergatur. Haud minus momenti est, quam quantamque vim epidemiae morbos intercurrentes exerceant *): minor est in initio eorum, maximus tempore acmes, et decrescit versus finem ipsorum. Sic in feбри intermittente epidemica typus intermittens et in aliis morbisprehenditur **); sub imperio febrium biliosarum et gastricarum etiam in aliis morbis biliosa et gastrica observabantur symptomota ***); in miliaria epidemica pneumonitides non sputis, sed miliaria dijudicabantur. †)

---

*) Schnurrer, Materialien zu einer allgemeinen Lehre etc. p. 27.

**) Breslauer Aerzte 1. c. p. 20 - 23.

***) Max. Stoll, ratio medendi etc. Viennae Austriac. 1780. II.

†) Lepecque, de la Cloture, Anleitung für Aerzte, epidemische Krankheiten zu beobachten, a. d. Franz. Leipzig. 1786. pag. 540.

modsi nunc oculos referimus in constitutionem
 um stationariam, quae proximis annis domi-
 b, cuique, nisi a studio artis medicae alieno,
 io occurrit, inde ab anno h. saeculi vicesimo
 quo in nostris regionibus constitutio stationa-
 amatoria desinebat *), ac sensim sensimque
 titutionem gastrico - nervosam migrabat, et fe-
 intermittentibus saepe saepiusque occurrenti-
 complicationibus gastricis in plurimis morbis
 antibus, quibus morbi intercurrentes, cum in-
 , tum morbilli, utebantur, campum denique
 fuisse, ubi per tempus nuperrime praeterlap-
 cholera foede efflorescere potuisset; et ad sen-
 , cardialgias, colicas, alvi profluvia, febres,
 ittententes cholicas et choleram sporadicam, qui
 hoc ipso tempore, maxime autem proxime prae-
 annis, frequenter occurrebant, istius epidemiae,
 hic sermo est, prodromos fuisse, delati vide-
 In quibusdam locis choleram Asiaticam tam
 cholera nostras est praegressa, ut difficillima
 rque morbi diagnosis redderetur **); quum re-
 nec ullum symptoma cholerae Asiaticae exstet,
 alioquin in graviore cholera nostrate non ob-
 tur, iterumque in cholera Asiatica non inter-

---

reslauer Aerzte I. c.

Königsberger Abhandlungen Hft. II. p. 144. et ibid. p. 164.

adius I. c. No. I. p. 8.

dum desideraretur, ex quo innotescit magnam inter utrumque morbum necessitudinem intercedere. *)

Cum equidem cholerae identitatem cum febris intermittente, ut permulti artis periti fecerunt **), haud praesumserim, tamen duo illi morbi certo quodam necessario nexu causarum teneri videntur: non solum quod utrique morbo et constitutio stationaria gastrico-nervosa et eadem causae occasionales favebant, et febrem intermittentem haud raro symptomata cholerica comitabantur; sed quod febrem intermittentem et choleram undique sese invicem sequutas esse, et utramque facili negotio in typhum abiisse experientia docet.

Nec non influenzam aliqua causarum necessitudine cum febris intermittente et cholera conjunctam esse ex peritissimorum virorum observationibus elucet. Sic tempore influenzae in Europa, ab anno saeculi praeteriti LXXXI^{mo} usque ad annum LXXXIII^{um}, in India dominabatur cholera. ***)

*) Vergleiche J. P. Frank, epitome de curand. hominum morbis. Tom. V, II. p. 431.

Harless l. c. p. 109.

Buek, die Verbreitungsweise der epidem. Cholera etc. Halle. 1832. p. 142.

**) Radius, Mittheilungen über die asiatische Cholera. No. 12. p. 91; ibid. p. 95.

***) Schnurrer l. c. p. 44.

...nesley narrat, choleram maxime talibus locis
...ne saevisse, quae antea a febribus intermitten-
...occupata fuissent. *)

...indgreen et Lichtenstaedt choleram in Mosco-
...fluenzam secutam esse demonstrant **); eadem
...Remer de Varsovia, nec non negligit disserere
...lione, qua istae inter se teneri videantur. ***)

...t in Silesia febres intermittentes, influenza, cho-
...sporadica et cholera Asiatica sibi succedebant †);
...ue Berolini ††), Hamburgi, et plurimis locis ut
...emann observavit, et observata exhibuit. †††)

Qualis autem in morbis, qui choleram Asiaticam
...rediebantur, magna constitutionis epidemicae vis
...rabatur, talis etiam, cum cholera Asiatica ipsa
...m originis fomitem cepisset, undique vigeat
...nul hoc morbo atrocissimo increscente augebatur.

...nis locis sub imperio cholerae Asiaticae per-
...s homines, qui hoc morbo gravi non corripie-
...r, tamen quibusdam symptomatibus cholericis

Buek l. c. p. 301.

Lichtenstaedt, die asiat. Cholera in Russland etc II. p. 124.

Remer, Beobachtungen über die epidem. Ch. etc. Breslau.
1831. p. 56. 65.

Lorinser, in den Jahrbüchern für wissenschaftliche Kritik.
1831. Sept. 52 - 55. Breslauer Aerzte l. c. p. 20 - 25.

von Stosch, die Frage über Contagiosität und Nonconta-
giosität d. asiat. Ch. Berlin. 1831. p. 18.

Beiträge zur Kenntniss und Behandlung d. asiat. Cholera.
Hannover. 1831. p. 24.

(sic dicta cholera) vexatos esse *), imo aliis morbum cum acutis, tum chronicis, plerumque in exitum aegrotorum cholera subvenisse observatum est. **)

In Silesia et in iis locis, quibus cholera pepererat, symptomata cholerica haud raro obveniebant. ***). Quum autem cholera correptorum numerus decresceret, iterum et decrescebat potentia, quam in aliis morbos constitutio epidemica exercuerat, neque minus aegritudinis universalis ratio; denique sub fine cholerae grassantis et minori intentione hunc morbum in singulis aegrotis saevisse constat, cum majorem eorum numerum morti eripere contigerit et Libitinae census minor redderetur. †) Quibus omnibus demonstrasse arbitramur, cholera Asiaticam morbum esse epidemicum.

Neque in usum demonstrationis nostrae dubium argumentum afferatur necesse est: quibusdam locis sub imperio cholerae Asiaticae et animalium morbos symptomatibus cholericis insignes fuisse ††), quum

*) Breslauer Aerzte l. c. p. 45. Kleinert l. c. No. 4. p. 29. Radius l. c. Bd. I. p. 30.

**) Breslauer Aerzte l. c. p. 96. Königsberger Abhandlungen Hft. I. p. 27.

***) Breslauer Aerzte l. c. p. 45.

†) Ibid. p. 164; vom 1sten Hundert starben 67, vom 13ten nur 39.

Rhades, Beitrag zur Beantwortung der Frage: ob die Cholera ansteckend sey? Stettin. 1832. p. 23.

††) Schnurrer, die Cholera-morbus, ihre Verbreitung etc. Stuttgart und Tübingen. 1831. p. 33.

ex his quae attulimus satis pateat, constitutionis
 nicae potentiam ubique maximi momenti fuisse
 ad evolvendam tum ad divulgandam choleram;
 si omnia hypothetica, quibus hujus phaeno-
 causas explicare conati sint viri doctissimi, non
 unt.

nam nec ex sidereis, nec telluricis, nec atmo-
 icis mutationibus (ex miasmate), causas originis
 propagationis hujus morbi examussim definire pos-

quodsi enim methodum quorundam medicorum
 aevi sequentes, qui constellationes quasdam
 rum causas arguere solebant *), causas origi-
 propagationis cholerae esse sidereas **) arbitra-
 , primum has causas re vera exstitisse, et
 nexum inter illas et choleram adfuisse de-
 retur necesse est, quod profecto nunquam fieri
 ; nec quispiam explicare valeret, quamobrem
 illae sidereae non totam terram, sed tantum
 am ejus partem infestarent.

Lichtenstaedt l. c. I. 176.

Kleinert l. c. No. 27. p. 426.

Radius l. c. No. 24. p. 79.

Hoechener de pestilitate, t. 2. p. 543. Kurt Sprengel l.
 . pag. 130.

on Loder, Zusätze zu seinem Sendachreiben. Königsberg.
 831. p. 16 - 19.

Causam telluricam, nominatim terrae motus, cholerae evolvendae et divulgandae ansam praebuisse *) haec opinio dubium adhuc relinquit, cur cholera terras invaserit, ubi talia naturae phaenomena desiderabantur; iterumque regionibus pepercerit, in quibus terrae motus frequenter observantur.

Si qui forte demonstrare conentur cholerae causae atmosphaericae (miasmati) originem et divulgandi facultatem debuisse **):

- a) *hoc miasma vel in India progignebatur, inde usque ad nos deportabatur;*
- b) *vel ubique sua sponte evolvebatur.*

Primum, quod nempe miasma in India originem fomitum cepisse et inde usque ad nos deportatum esse contenditur, minime respondet aëris atmosphaerici peculiari potestati, qua omnia sibi immixta permutare tandemque expellere potest. Quam immensa autem hujus miasmatis productio in India esse debuerat, ut procul dubio vim suam pestiferam per totam Asiam Europam in Americam usque extendere valeret. Quam porro ratione haec miasmatis deportatio de loco ad loca, tempestate ventisque diversissimis, fieri potuisset? —

---

*) Schnurrer l. c. p. 48.

**) Steinheim Bau- und Bruchstücke, Hft. 1. p. 58. Grohmann in Radius Mittheilungen, No. 1. p. 3. Herbst, Untersuchung über die Verbreitungsart d. asiat. Ch. Göttingen, 1852. v. Reider in Radius l. c. p. 7. No. 16, p. 121.

Nec circuli meridiāni magnetici potentia *); nec
 sphaerae recessus et aestus, qui bis quotidie in-
 dicuntur **); nec rotatio terrae quotidiana circa
 proprium ***); nec aëris atmosphaerici depra-
 vatio progressiva †), aliaque hypothetica quidquam
 possunt.

Minime autem ad sententiam illam aufugiendum
 miasma ab individuo corpore ad individuum ge-
 neratione ejus in sanguine sanorum propagari ††);
 secundum leges physiologicas in corpore sano
 potentiae nocivae generatio et propagatio cogitari non
 potest, non nisi in aegroto, quam materiam autem
 contagii, non miasmatis insignimus.

Plane autem ista propositio absurda refutanda est,
 miasma cholerae esse homicidarium quoddam
 animalculum (malariam animatam) hominum vesti-
 mens, cuti etc. inhaerens praefatur. †††)

Berliner Cholerazeitung No. 21. p. 171. Radius l. c. No.
 336. p. 177.

Hoferichter, in d. allgemeinen medizinischen Zeitung 1831.
 No. 52.

Die Cholera morbus, oder d. orient. Brechruhr, von einem
 prakt. Arzte. Stuttgart. 1831. p. 56.

Kleinerts Repertor. p. 108.

Simon j., öffentliche und persönliche Vorsichtsmaassregeln
 etc. Hamburg. 1831. p. 87.

S. Hahnemann, Aufruf an denkende Menschenfreunde über
 d. Anstekungsart d. ansteckenden Ch. Berlin. 1831.

Siemerling, Entschleierung der Cholera, nebst d. Beweise
 ihrer Nichtansteckung etc. Hamburg. 1831.

Accedamus ad sententiam, quae sibi vindicat, cholerae miasma ubique rerum externarum potentia sua sponte procreatum esse: omnino concedendum est simili ratione, ut ripae Gangis, et ripas Vistulae, Danubii et Viadri evolvendo miasmati favere potuisse, praesertim cum cholera fluminum vicinias, inferiores et humiditas regiones prae ceteris amaverit. Quodsi autem nunc causas hujus miasmatis eruere studeamus, et illas secundum nostram miasmatis notionem ponamus in aëris atmosphaerici contaminationibus, vel mutationibus dynamicis, tamen haec sententia permulta dubia movet, cum experientia doceat, choleram Asiaticam diversissimis conditionibus anni temporum, tempestatis, climatis etc., in regionibus paludosis ac montosis, serenissima tempestate ac pluviis ventisque, magno aestu Indiae et Arabiae, ut in nive Moscoviae simili rationi saevisse.

Quae cum igitur hypothetica non sufficiant ad cholerae propagationem extra Indiam explicandam, quaeritur, num contagium sibi solum*), favente con-

---

*) Moreau de Jonnés, Rapport au conseil supérieur de sante sur le choléra-morbus pestilentiel. Paris. 1831. p. 122.

F. von Wedekind, über die Cholera im Allgemeinen und die asiat. Ch. Frankfurt a. M. 1831. p. 47.

Hasper, die epidem. Cholera etc. Leipzig. 1831. p. 15.

Horn und Wagner, wie hat man sich vor der Cholera zu schützen etc. Berlin. 1831.

Marx, die Erkenntniss, Verhütung etc. Carlsruhe u. Baden. 1831. u. v. A.

atione epidemica stationaria, huic morbo divulgationem occasionem praeberit, cum omnino contagiosum sit, diversissimis conditionibus, aetate, temporum, tempestatis, climatum, modum vivendi rationis etc. serpere ab individuo ad individuum, a locis ad loca, a personis ad terras. Quae sententia tamen refutatur hisce argumentis:

- 1) *quod permulti nihilominus cholera Asiatica corripiebantur, quamquam nec ullus adfuisset contactus inter illos et aegrotos *)*: haud raro in locis et domiciliis remotissimis, seclulis, imo in navibus, quibus nulla cum infecto loco adfuerat communicatio **);
- 2) *quod diversissimae causae occasionales huic morbo favebant ***)*;
- 3) *quod ex contagio solo potentia, quam exercebat constitutio epidemica in aliorum mor-*

Breslauer Aerzte, p. 93. Kröber, in Radius l. c. No. 47.

Ibid. No. 30. p. 84. Kleinert l. c. No. 16. p. 251. Lichtenstaedt l. c. I. p. 92. von Loder l. c. p. 17. Schnurrer l. c. p. 71.

Gerson u. Julius Mgz. Bd. 21. p. 20. Ibid. Bd. 23. p. 169.

Rigaer Protocoll-extracte, No. 74.

Wentzke, in der Breslauer Cholerazeitung No. 10. Krausz ibid. No. 12.

Breslauer Aerzte l. c.

Burdach, über die Entstehungsweise der Ch. in Kleinerts Repert. No. 12.

borum characterem et in sanos ipsos homines, explicari non potest.

Verum tamen nullum est dubium, quin cholera Asiatica, cujus naturam et indolem epidemicam supra jam demonstrasse videmur, etiamsi non in omnibus tamen in quibusdam aegrotis contagium procreaverit, quod certe, si ex analogia argumentari liceat, a priori negari non potest, cum, ut omni aevi experientia docet, morbi epidemici facili negotio contagiosi fiant, imo plurimi fuerint.

Non sum nescius, quosdam opposuisse: tam rapidum hujus morbi atrocissimi decursum, ut assumpti veneni haud raro subintraret suspicio, et quod in stadio prodromorum inhiberi possit, contra indolem ejus contagiosam militare; utraque tamen oppositio refellitur argumentis ab experientia sumtis, cum et in peste frequenter decursus velocissimus observetur, nec exempla desint, ubi typho in stadio prodromorum finem imponere licuerit. *) Tunc etiam, si fallor, demonstretur necesse est, haec symptomata, quae inhibere contigerit, cholerae re vera insequenturam fuisse,

Quin etiam indoles et decursus hujus morbi evolvendo contagio favere et respondere videntur, cum in stadio prodromorum cholerae Asiaticae, ut in aliis morbis contagiosis, nec systematis nervorum ganglio-

---

*) Buok l. c. pag. 156.

affectio primaria *), quam adesse sensus communis male affecti symptomata docent, nec deinde actionis vitalis adauctae**), quamquam brevissimum sit, desiderentur, priusquam sanguinis circulus impeditur, ejusque mixtio mutatur et omnia vitae vincula solvuntur.

Quum igitur a priori nullum argumentum importet, quominus choleram in quibusdam aegrotis contagium evolvisse arbitremur, imo quaedam argumenta huic sententiae faveant, ad evincendum hujusmodi contagium argumenta ab experientia sumpta (posteriori) in medium proferantur necesse est.

Haud tamen dissimulandum est, omnia argumenta, quae manifeste cholerae contagium evincant, quia adhuc nemini contigerit illud veluti contagium verosum comprehendere, et ab individuo individuo trahere, gravitate quidem, qua pollent mathematica, physica; sed tamen non minorem profecto fidem merentur, cum a vagis et temerariis opinionum commentis differant, simili ratione ut in aliis morbis aperte contagiosi, qui contagio diffusili utuntur, experientiae testimoniis confirmantur.

Secundum analogiam aliorum morborum contagiosorum cholerae contagium in se — et excretionibus illorum organorum, quae prae ceteris mutatio-

---

Breslauer Aerzte pag. 101.

Ibid. pag. 102.

num pathologicarum sedes habentur, et quidem in illis materiis haud dubie quaerendum est, quae in cholera laborantibus sursum et deorsum excernebantur.

Foy, Pinel et Herrmann *), experimenta quidem cum istis materiis instituerunt: sic Foy degustando materiem quam aegrotus evomuerat, idemque cruorem cholera laborantis ad vaccinationis rationem sibi inserendo, quod alterum minus nauseosum experimentum et ipse Pinel instituit, cruore et intestinorum materie utens; tamen, licet nemo illorum experimentatorum cholera correptus sit, nihilominus hujus morbi contagium refutatur, cum quisque bene sciat, nullum contagium esse absolutum, ubique contagium ad morbum provocandum corporibus faventibus indigere, non autem in omnibus et singulis hanc praedispositionem inveniri. Ceteroquin qui ex illorum experimentorum effectu nullum cholerae contagium adesse argumentari velint, et ipsa experientia refutantur, cum canis, qui domini sui vomitu excreta ederat, secundo die diarrhoea et vomitu corripereetur et sub convulsionibus exspiraverit. Sectione cadaveris instituta, omnia inventa, quae in cholera defunctorum cadaveribus deprehenduntur. **)

Ut supra jam exposuimus nullum contagium sine contactu morbum, cui originem suam debuerat,

*) Kleinerts Repert. No. 11. p. 165. 161. No. 4. p. 53.

**) Otto, in Rusts Magazin XXXVI. 2. Kleinert, l. c. No. 36. p. 572.

are potest; quam ob causam, quo cholerae con-
clarius evincatur, nunc quaeritur:

*num conditiones contactui cholerae afflicto-
rum et sanorum hominum, faventes, eae-
demque cholerae propagandae faverent;
nec non, an omnia, quibus illorum aegro-
torum et sanorum contactus impediatur,
cholerae propagationem coërcere valerent?*

nul autem hisce ex quaestionibus colligendum
jusunam sit indolis contagium istud, utrum fixum,
tius diffusile habeatur, cum in eo simus, ut
genta in medium proferamus, quae demonstrent,
antum aegrotorum imo aëris atmosphaerici il-
s cumfusi contactum oriundae et propagandae.
ne haud raro occasionem praebuisse.

uae sententia autem probatur:

*cum propagatione hujus morbi geographica
(a loco ad loca, a terris ad terras);
tum propagatione ejus in singulis locis (ab
individuo ad individua).*

propagationi hujus morbi geographicae prae ce-
nota inveniebantur haec:

1) Navigatio.

n. maritima. Omnium scriptorum Moreau
nès *) plurima sane collegit exempla, quibus

argumentari liceat, choleram navigatione maritima ex uno loco in alterum, haud raro in remotissima loca translata esse.

Sic in insulam Javam et Sumatram translata est cholera navibus a Malacca vel Siam advectis.

In oppidis sinum Persicum adjacentibus primae originis fomitem cepit cholera, adventis navibus infecto Bombay. **)

Imo in insulam remotissimam St. Mauricii (de France) hic morbus translatus esse dicitur, nunquam ab insula Ceylon ***) , secundum aliorum sententiam autem ab urbe Calcutta ****) profectum, quamquam alii contra contendunt, jam ante adventum hujus navis choleram ibi observatam esse. †)

Haudquaquam tamen negari potest, choleram ab insula St. Mauricii in insulam vicinam Bourbon (Reunion), quorundam servorum adventu, qui illam insulam furtim reliquissent, translata esse. ††)

Non est dubium, quin naves choleram ab insula Java in insulam Celebes et in omnes insulas Philippinas, et inde in ipsas Moluccas transtulerint. †††)

*) Harless l. c. pag. 48.

**) Rehmann in Hufelands Journal 1824. Jun. pag. 5.
Hasper l. c. pag. 8.

***). Harless l. c. pag. 47.

****) Moreau de Jonnés l. c. pag. 246.

†) Kinnis, in Edinburgh med. and. surg. Journal Bd. 17. p. 25

††) Harless l. c. p. 48.

†††) Kleinerts Repert. No. 2. pag. 6.

idem originis causam cholerae exstilis in
ia Moscovitica Astracano quidam tradide-
o)

n. fluviatilis. Quam eximiam et fre-
n occasionem navigatio fluviatilis cholerae pro-
ne praeberit, ex his praesertim elucet, quod
res quidam aquam hujus phaenomeni causam
erere **), non hominum multorum coetus fre-
s. Tamen memoratu dignum videtur, quod
illorum fluminum ripis, quae ad navigandum
ta inveniuntur, haud raro pepercerit. ***)

Moscovia choleram prae ceteris fluminum ri-
vastasse ubique invenimus †); praeterquam et
alia exempla exhibentur. ††)

Wiae terrestres mercaturae addictae.

in India cholera praesertim illa loca infestabat,
cum locis, quae illo morbo occupata erant,

* Harless l. c. pag. 56.

Beiträge zur Polceoprophylaxis gegen die gangetische Pest
etc. Braunschweig. 1831.

Riecke, Mittheilungen über d. morgenländische Brechrühr.
Stuttgart. 1831. Bd. II. p. 57.

Nichtonstaedt II. pag. 140. Radius Mittheilungen No. 4.
pag. 30.

Harless l. c. pag. 90.

frequens fuisset communicatio. *) Eadem via Persiam venit cholera, et primum quidem in majoribus ejus oppida, quae cum India et Arabia in negotiorum mercatoriis versantur **); exinde duplicem viam ingressa, alteram magis septentrionalem in media Persiam, alteram occidentalem in oppidum Bassorae juxta sinum Persicum, et exinde per vias mercatorias in Syriam usque ad litus maris mediterranei.

Et in Chinam viis mercatoriis choleram pervenisse, ibique propagatam esse constat. ***)

Eadem ratione in Moscovia vias frequentia negotiorum insignes ubique secuta est cholera †); mirum videbitur majora oppida uberrimos fontes cholerae divulgandae exhibuisse, quum prae ceteris frequenti hominum communicationi faveant.

3) Exercituum itinera.

Cholera ubique in exercitibus acerrime saevisse, et illos propagationi hujus morbi prae ceteris fomites praebuisse, plurimis argumentis demonstratur, cum in India, tum in Persia et Polonia. Omnino milites propter magna belli onera et incommoda prae-

---

*) Ibid. pag. 45. etc.

**) Ibid. pag. 54. etc.

***) Ibid. pag. 58.

†) Ibid. pag. 67. etc.

ad morbos epidemicos procliviores inveniuntur. Nilominus tamen infitiri potest, easdem contagiorum origini et propagationi praecipue indulgere.

in India *) in exercitibus Anglorum cholerae saevit, iisdemque divulgata est. Eadem a observata. **)

in Polonia exercituum itinera ad cholerae propagationem praecipue juvarunt ***); adveniente ex quibusdam locis et cholera originem et incrementa cepit, iterumque desiit illo deducto. †) Undequaque tamen exercituum itineribus cautionem propagationis cholerae in Polonia tribuimus. ††)

Perregrinatores et advenae locis cholera occupatis.

Beau de Jonnés narrat, Indorum festos solennitates revolvendam et propagandam cholerae in In-

1. pag. 45, 52.

2. pag. 55, 57.

3. Medy, in Simon die ind. Brechruhr, pag. 241.

4. Bel, Aphorismen über die Brechruhr. Liegnitz. 1831. . 42.

5. Le, Beobachtungen über die asiat. Ch. Leipzig. 1831. . 6.

6. ner, l. c. p. 44, 48.

7. st, d. asiat. Ch. im Königreiche Polen. Breslau. 1831. . 21.

dia prae ceteris aptos inventos esse, quum illis fin homines qui adfuissent hunc morbum ubique transtulerint. *)

Item et peregrinatores, qui sacrorum causa Meccam et Medinam venerunt, ibique ingenti strage cholera morbo affligebantur, eundem undique in loca transtulerunt. **) Nec desunt exempla, quae demonstrant, choleram singulorum hominum adventum qui cum locis cholera occupatis aliqua communicatione uterentur, in alia loca translatam esse. ***)

Imo plura exempla exhibentur, ubi per homines, licet illos ipsos cholera non corripuerit, hic morbus propagatus esse dicitur. †)

Cum equidem ad sententiam istam, contagium cholerae Asiaticae in sanguine sanorum progigni inde propagari, minime accesserim, auctore perissimo Jaehnichen ††) potius existimarem, sanos ho-

*) Moreau de Jonnés l. c. p. 145.

**) Kleinert l. c. p. 236.

***) Hufelands Journal 1830. August. p. 95.

Marx, die Erkenntniss, Verhütung und Heilung der asiatischen Cholera. Ch. Baden. 1831. p. 257.

Kleinert p. 51. 52.

Tilesius, neueste ableitende Behandlungsart d. krampholischen Cholera. Ch. Asiatica. Leipzig. 1831. p. 42.

†) Lichtenstaedt. II. 113.

Gerson u. Julius Magazin. Bd. 21. p. 211.

Allgemeine Zeitung 1831. No. 254.

††) In Hecker's Annalen 1831. April. p. 391.

simili ratione ut vestimenta contagio contami-
 choleram disseminasse, non nisi permulta alia
 a ab ipsa experientia sumta docerent, vesti-
 raro tantum propagandae cholerae a locis ad
 spectata inventa esse *), et quae exhibeantur
 dubia adhuc inveniri. **)

ae autem ex propagatione cholerae in singu-
 (ab individuo ad individua) in majorem con-
 ductoritatem afferri possunt argumenta, nunc
 aggredimur.

Experientia quidem docet choleram multis ho-
 , quibus cum aegrotis illo morbo afflictis in-
 uisset contactus, haud raro pepercisse***), cum
 unoquoque individuo talis inveniatur prae-
 o, qualis ad morbum huncce efficiendum re-
 ; neque minus infitiri potest, omnes, qui in
 eoque loco versabantur, iisdem constitutionis
 cae potentiis nocivis obnoxios fuisse: tamen
 illa exempla, ubi nec ullam aliam causam

) Minerts Repert. Nò: 20. pag. 317.

) Htenstaedt II. 114.

) Minert l. c. No. 5. p. 86.

) eslauer Cholerazeitung No. 7. p. 55.

) ner l. c. p. 9.

) st l. c. p. 22.

) Htenstaedt II. p. 107-108.

) lius l. c. No. 34. p. 149.

) Minert l. c. No. 27. p. 427.

occasionalem oriundae cholerae comprehendere licuerit, non nisi contactum cum aegrotis, hujus morbi contagium pulchre evincunt. *) Quam sententiam autem hisce argumentis muniri arbitramur:

- 1) *quod medici et omnes negotio aegrotis ministrandi fungentes prae ceteris hoc morbo affligebantur.*

Annesley quidem narrat, in India perpaucos tantum medicos cholera mortuos esse **); tamen in provincia Moscovitica Astracano ***)) duo medici, Tifli ****)) autem primo adventu cholerae novem medicorum quatuor obiere; in oppido Saratow †) omnes quatuor medici periere. Moscuae in quibusdam nosocomiis pauci tantum, in aliis tamen major numerus aegrotis ministrandi munere fungentium afflicti est. ††)

Odessae †††) medicorum cholerae afflictorum numerus major erat; duodecim hominum aegrotis ministrandi munere fungentium omnes correpti sunt.

*) Breslauer Aerzte p. 93.

Breslauer Cholerazeitung No. 7. p. 54.

**) Gerson u. Julius. Bd. 9. p. 293.

***)) Riecke l. c. II. p. 60.

****)) Ibid. I. p. 112.

†) Lichtenstaedt I. 208.

††) v. Loders Sendschreiben p. 9.

†††) Edler v. Meyer, einige neue Beobachtungen etc. Wien 1831. pag. 23.

a, duo ipsorum autem in hunc morbum reci-

in oppido Brody et Leobergae eadem observata
(*)

in Borussia et ducatu Posnaniensi quatuordecim
mortui sunt. **)

in Carolini medicorum septem, aegrotis ministran-
tes quadraginta septem afflicti sunt. ***)

in Vratislaviae illorum, qui in nosocomiis munere
funguntur, viginti sex cholera correpti sunt, quo-
rum autem duodeviginti morti eripere contigit †);
inter ipsa illorum, qui negotio aegrotis ministrandi
funguntur haud parva cohors afflicta est, medico-
quinque tantum correpti, quorum unus obiit. ††)

*quod cholera in quibusdam nosocomiis gra-
vissimam cladem edidit, simul ac primum
aegroti cholera laborantes recepti erant.*

in nosocomio militari Beuthenae, duobus militi-
bus cholera laborantibus receptis, die secundo medi-
cus qui illos curaverat, cholera correptus obiit; brevi
tempore omnes afflicti sunt, quibus cum ullo isto-
rum aegrotorum aliquis fuisset contactus: chirurgus,

Schnitzer, die Ch. contagiosa etc. Breslau. 1831. p. 96.

Must, Einiges über die Ch. Berlin. 1832. p. 82.

Berliner Cholerazeitung No. 36. p. 298.

Breslauer Aerzte p. 37.

Goepfert, in Radius Mittheilungen No. 75. p. 43.

qui sectionem cadaveris cholera defuncti instituerat, famulus, qui in secundo cadavere adjuvarat, nec non famulus et ancilla, qui in hoc ipso nosocomio versabantur. *)

Eadem fuit clades, qua cholera Vratislaviae in nosocomio omnium sanctorum illas feminas afflixit, quae cum prima aegroto in uno eodemque cubiculo versabantur: quatuor illarum sunt mortuae, et ipsa ancilla, quae haud dubie cholera defunctae lintes lavasse suspecta habebatur. **)

Praeterquam et multa alia exempla scriptores exhibent. ***)

3) *quod cholera in singulis aedibus et familiaribus fere semper plures homines corripiebat.*

Haud dissimulandum est easdem condiciones locales, eandem vivendi rationem, in singulis aedibus ad evolvendam choleram attulisse, tamen, quum cholera in quibusdam aedibus, licet optimum habuerint situm, et in singulis aegrotis nulla alia causa occasionalis non nisi contactus comprehenderetur, acerrime saevierit, sententia probatur, contagium illius cladis causam accusandam esse. †)

*) Henschel, in Bresl. Cholerazeitung No. 3. p. 18.

**) Ebers, ibid. No. 4. p. 26.

***) Marx l. c. p. 247.

Radius l. c. No. 41. p. 271.

†) Rust l. c. p. 20. Schnitzer l. c. p. 100. Marx l. c. p. 241. Uffer l. c. p. 5.

aud raro singularum aedium incolas certo quorundam ordine corripiebat cholera, saepe illos tantum, nullum cum aegrotis commercium fuisset. *)
 Bratislaviae in quibusdam singulis aedibus inveniuntur tres ad novemdecim aegroti **); in octo singulis aedibus, quum primum cholera ibi cepisset, hebdomade vix praeterlapsa, jam aegroti in iisdem deprehendebantur, ita quidem, viginti aedibus per tres septimanas, in quindecim aedibus per quatuor, in tribus aedibus autem quinque septimanas saeviret cholera, priusquam existeretur. ***)

maerentibus num haec, quibus aegrotorum et inter eos communicationem prohibere studebant homines, eademque et propagationem cholerae Asiaticae circere valerent, non desunt omnino exempla, quae confirmant, choleram illis regionibus et locis, excludendo hunc morbum defendere conarentur, sed raro pepercisse †); quum autem ipsa ex-

) Berliner Cholerazeitung No. 5. p. 39.

) id. No. 30. p. 241.

) Breslauer Cholerazeitung No. 7. p. 55.

) Breslauer Aerzte p. 88.

) Leppert l. c. No. 75. p. 45.

) de Jonnés l. c. p. 272.

) Marx l. c. p. 267.

) Loder l. c. p. 5.

) Reinert l. c. p. 228.

) Richtenstaedt l. c. 208.

perientia doceat, plurimas terras *) et loca, imo aedes et singula individua, quamquam secluderentur, nihilominus cholera correpta esse **), et alioquin quorundam locorum incolas, quibus haud infrequens cum locis cholera occupatis fuisset communicatio, incolumes relictos esse ***): exempla ista bonum effectum seclusionis praebentia ad evincendum cholerae contagium adhiberi non possunt, neque tamen ex eventu seclusionis infelici quispiam concludere queat, choleram ubique nullum contagium evolvisse. E contrario sententia nostra hisce argumentis firmatur:

- 1) *quod in locis seclulis cholera saepe saepiusque illos homines corripiebat, qui cum locis cholera occupatis in negotiis versabantur, vel tamen ullius communicationis suspecti deprehendebantur †);*
- 2) *quod illorum hominum, qui propter communicationem propinquiorem cum aegrotis cholerae suspecti seorsum degere cogebantur, haud parva copia hoc morbo affligebatur ††);*

---

*) Buek l. c. p. 54 - 57.

**) Vid. h. libelli pag. 21, *) **).

***) Lorinser l. c. p. 420.

Radius l. c. No. 15. p. 120.

†) Harless l. c. p. 48.

Kleinert l. c. p. 51. 52. No. 9. p. 136.

Gerson u. Julius Bd. 21. p. 211; et alia plurima exempla

††) Bresl. Aerzte p. 86.

quod seclusio singulorum aegrotorum, munities et cura, ne plurimi homines in parvis humidis ac sordidis cubiculis versarentur, ubique ad coërcendam choleram aptae inveniebantur.*)

Ecce mirum inde videbitur, quod et illi loci haud incolumes reddebantur, qui cum locis cholerae, quorum aegroti autem secludebantur, frequentatione utebantur. **)

Ibid. p. 94.

Rust l. c. p. 12. 17.

Preuss. Staatszeitung No. 155. vom 21sten Aug. 1831.

Bresl. Aerzte p. 89.

V I T A.

Ego, Rudolphus Julius Rohnstock, lucem adspexi die IV^{to} m. Octobris, a. s. MDCCCIX, Juliusburgi, inferioris Silesiae oppidulo, haud procul ab Olsna sito, parentibus carissimis, patre Joanne Conradio pellione, matreque Christiana, e gente Poetschiana, quos adhuc superstites veneror. Prima litterarum rudimenta accepi in schola patria Juliusburgensi, deinde per tres annos Viri S. Venerandi Ferd. Jaesche, Sacrorum Ministri et Verbi divini in ecclesia Juliusburgensi interpretis, nec non Senioris dioeceseos Olsnensis, institutionibus interfui, cujus plurima de me merita grata ac pia semper tenebo memoria. Doctissimi hujus Viri opera in artibus ingenuis ita eruditus sum, ut puer annum aetatis decimum quartum nondum egressus, anno h. saeculi vicesimo tertio, in Gymnasio Maria-Magdalenaeco, quod Vratislaviae adhuc floret, a Celeberrimo Mansone t. t. rectore, discipulis secundi Ordinis adscribe-

ursu scholastico absoluto anno MDCCCXXVII
 ntuli in Lyceum medico-chirurgicum, quod
 aviae adhuc viget et floret. Quod dum fre-
 bam, per duos annos hisce disciplinis inter-
 grate confiteor:

cellentissimus Schummel chemiam, phy-
 sicen et botanicen;

strissimus Lichtenstaedt institutiones
 medicas, materiam medicam, artem formúlas
 medicas concinnandi, chirurgiam forensem et
 castrensem mihi tradiderunt.

strissimum Ottonem anatomen corporis
 humani universam, osteologiam, et synde-
 smologiam, physiologiam et anatomen patho-
 logicam docentem, de methodo sectiones fó-
 renses rite instituendi disserentem, nec non
 foetus historiam enarrantem audivi; eundem-
 que ducem habui optimum in exercitationi-
 bus anatomico-practicis.

strissimus Seerig doctrinam de fracturis
 ossium et luxationibus, de instrumentis chirur-
 gorum, artem fascias chirurgicas rite ap-
 plicandi, ophthalmiatricen, chirurgiam gene-
 ralem et specialem mihi exposuit.

strissimus Barkow osteologiam, synde-
 smologiam et angiologiam me docuit, ejusque
 correptionibus de anatome corporis humani
 universa, de fasciis et instrumentis chirur-
 gorum, de pathologia et therapia morborum

chirurgicorum magno eum fructu interesse mihi contigit.

Experientissimi Wentzke correpetitiones de pathologia et materia medica, et lectiones de morborum acutorum et chronicorum therapia speciali frequentavi; idemque in cognoscendis et curandis hominum morbis apud aegrotorum lectulos dux benignissimus facem mihi praetulit.

Experientissimus Hayn de therapia morborum acutorum et chronicorum speciali, de toxicologia et ope asphycticis ferenda correpetitiones mecum instituit.

Illustrissimum Betschler de arte obstetricia, cum theoretica tum practica et de operationibus chirurgicis disserentem audiavi; eundemque in Clinico et Policlinico obstetricio, et in demonstrationibus operationum chirurgicarum in cadaveribus ducem benignissimum habuisse laetor.

Illustrissimo Hancke institutiones chirurgicoclinicas debeo, quibus ille apud aegrotorum lectulos et docendo et demonstrando me erudivit.

Anno MDCCCXXIX, cum dilectissimorum meorum praeceptorum favore et benevolentia bis primum per biennium accepissem praemium, Lyceum medico-chirurgicum non sine fructu et maxima in Virum Illustrissimum Wendt, Directorem

gravissimum, gratitudine et reverentia affectus
et testimonio maturitatis instructus litterarum
sitatem alman Viadrinam Vratislaviensem adii.
l. Steffens, t. t. Rectore Magnifico,
suae civibus adscriptum, Ill. Treviranus, h.
canus maxime spectabilis, in numerum
orum artis salutaris me recepit. Hac in alma
um sede per triennium hisce lectionibus in-

strissimi Wachler: de vita academica
bene instituenda, de historia litteraturae Ger-
manorum recentioris;

strissimi Gravenhorst: de zoologia et
entozoologia.

strissimus Steffens physicen experimen-
tis illustratam, mineralogiam et anthropo-
logiam;

Glocker oryctognosin universam;

Branis logicen;

Rohowsky psychologiam;

Fischer chemiam theoreticam et practicam;

st. Nees ab Esenbeck botanicen me do-
cuerunt.

Henschel plantas officinales mihi demon-
stravit.

Goepfert excursiones botanicas mecum in-
stituit.

Lichtenstaedt Celsi Libros de medicina mihi
interpretatus est.

Exp. Seidel medicamina regni organici et anorganici, et pharmacologiam;

III. Purkinje physiologiam corporis humani universam experimentis illustratam;

III. Otto anatomen comparatam;

III. Klose encyclopaediam medicam et medicinam forensem mihi explicuerunt.

III. Benedict ophthalmiatricen et chirurgiam specialem mihi evolvit et operationes chirurgicas in cadaveribus demonstravit, nec non in Clinico chirurgico per biennium dux et praeceptor benignissimus mihi exstitit.

Illustrissimum Wendt de therapia morborum acutorum et chronicorum, de syphilide, de morbis infantum, de ope asphycticis ferenda, et de cholera Asiatica disserentem mihi benevolentissimum praeceptorem habuisse laetor.

Illustrissimum Remer therapiam morborum apyreticorum generalem et specialem docentem me audivisse gloriator. In Clinico medico Virum hunc Illustrissimum ducem optimum et gravissimum me habuisse, pia grataque mente semper memor ero.

Experientissimum Remer j. in exercitationibus clinico-practicis ducem benevolum veneror.

Quibus omnibus Viris Illustrissimis, Celeberrimis, Experientissimis, praeceptoribus meis summa

ad mortem usque venerandis, nunc, quum
eo sim, ut, superatis examinibus praescriptis,
medicinae et chirurgiae honores in me con-
ferantur, maximas, quas possum, gratias palam ago
primis de me meritis, quorum memoriam ex
civis animo nulla dies delebit.
